

лава сѣ по праведно Божіе пошдиеніе. Друга една вдовица во времето Сісеєво, до гдѣто испразднивала маслото, та да пзани ссждоветы, то сѣ умножавало: а като не останало вѣкы ссждѣ да го напзани, то сѣ изгѣвило, „и запрѣ сѣ маслото.“⁽¹⁾ Коего ще каже: че до когато имотѣтъ сѣ раздава въ рѣцѣтъ на сиромасыты, той сѣ умножава, а когато сѣ не раздава, то сѣ изгѣбва: „отъ богатството стоателното ѣво е непотрѣвно, а движимото, и дѣйствителното е общеполезно, и плодоенто.“

И не можешъ сѣ извини, та да рѣчешъ: че ты въздржашъ имотѣтъ си, за да си гледашъ къщата, защото Богъ не ти го е далъ само за това. Отъ зависть на Вавилонскыты голѣмци възъ хвърленъ Данилъ въ транѣтъ лѣвскый: шесть дена сѣ были изминѣли отъ какъ не възъ їаъ, и Богъ, който си ималъ грижата за него, провадилъ единъ Ангелъ въ Іудеѣ до Аввакъма, който носалъ на нивата хлѣвъ въ единъ кошникъ за обѣдъ на жатварыты си; стой, Аввакъме, мѣ казалъ Ангелѣтъ; Богъ, заповѣдва да занесешъ томъ обѣдъ въ Вавилонскыя транѣ, гдѣто е хвърленъ Данилъ. Подиръ това го гравндѣва за косата, и заносѣ го въ Вавилонъ, слава го при транѣтъ, отъ гдѣто извъкълъ: Даниле, рабе Божій, земи томъ обѣдъ, дѣто ти го е провадилъ Богъ: „Даниле рабе Божій, приими ѣбѣдъ егѣже послѣ ты Господѣ.“ Тѣкъ да ли нѣмаше Аввакъмъ праведна причина, та да рѣче на Ангелѣтъ: и азъ имамъ жатвары, които чакатъ обѣдѣтъ, и ты ли ми заповѣдашъ, да го занесѣ Данилъ? Томъ хлѣвъ е за чловѣци, които ми работѣтъ, и нѣкой си чюжденецъ ли ще го їаде? и оны, които ми работѣтъ нивата, цю цѣтъ да їадѣтъ? Той не рѣче тѣй. Богъ мѣ вѣше заповѣдалъ да нахрани единъ запрѣнъ, единъ гладенъ, той стори това безъ никакво извиненіе. Ахъ? и колко ли запрѣни, колко ли гладни има като Данила? колко ли сѣ оны, които едвалъ нѣматъ насѣциѣ си хлѣвъ? колко ли оны, които сѣ притѣснѣватъ отъ дзаговеты си? колко ли, които треперѣтъ отъ голотіѣ? Богъ заповѣдва на тебе, който си имотенъ, да пригледашъ, и да сѣ грижишъ за него: „на тебе е оставенъ сиромашѣтъ, и на сирачето ты си помощникъ“; и има ли още извиненіе? Всесилный Богъ можеше направи та да не падне Данилъ въ онова ѣтѣснѣніе; можеше въ онова ѣтѣснѣніе да нахрани Данила съ небесна храна безъ

[1] 4. Царств. гл. 4.